

kirkelige Handlinger i Kirkebygningerne og paa Kirkegaardene, som man tør vente ifølge det Lovforslag, der nys er vedtaget af Landsthinget. Skjøndt Fleertallet anseer en saadan udvidet Ret for en nødvendig Følge af dette Forslag, skal det dog ikke gjøre nogen Tilføjning i denne Retning, men overlade det til Fremtiden, naar det først har vlist sig, at de beklagelige Virkninger, man nu forudsiger deraf, ligesaa lidt ville indtræffe som de, man ved andre lignende Leiligheder har bebudet, og at den nye Ret kun vil blive benyttet af forholdsvis Faa, men da tillige af gyldige Grunde.

Det maa efter det Anførte være klart, at det foreliggende Forslag, langtfra at omstyrte Folkekirkenes Orden, som man har paastaet, tværtimod med en særdeles Børsonhed søger at raade Bod paa virkelig stedfindende Ulemper, og i Grunden kun tilfigter faa godt som muligt at give de sparsomt befolkede Egne af Landet Deel i et kirkeligt Gode, som de mere befolkede, især de større Kjøbstæder og Kjøbenhavn, allerede besidde, nemlig at have Leilighed til at høre forskjellige Præster og slutte sig til dem, man meest samstemmer med. Den paatrængende Nødvendighed fremgaaer desværre altfor klart af den beklagelige Udtrædelse af Folkekirken, der har fundet Sted i den sidste Tid paa Bornholm, og af den Udbredelse, forskjellige afvigende Troesfandsfund have fundet her i Landet, efterat der er tilstaaet almindelig Troesfrihed.

Vi skulle ikke her gaae nærmere ind paa de Fordele, selve Folkekirken vil have af, at dens yngre præstelige Kræfter kunne benyttes i Tide, og den hele Præstevirksomhed derved forøges, Noget, der ganske vist maa have stor Betydning, hvad enten man seer hen paa et kraftigere Liv i selve Menigheden, eller paa en mere aarvaagen og udholdende Modstand mod dens forskjellige Fjender. Men vi kunne ikke undlade at fremhæve den Betydning, dette Forslag har for Indfrielsen af Grundlovens Løfte om en ny Forsatning for Folkekirken, saameget mindre, som man har paastaet, at det endog stred derimod, da denne Forsatning skulde gives

ved een omfattende Lov og ikke i enkelte mindre Love.

Har end maastee Grundlovs-Udvalget meent, at den første Dei skulde følges, saa er den dog ikke udtrykt i Grundlovens Ord, og er allerede i lang Tid opgiven af den lovgivende Magt, idet saavel Regjeringen som Rigsdagen har vedtaget enkelte Dele af Kirkens Forsatning i særlige Love, og en fuldstændig Forsatningslov slet ikke har været foresøgt fra nogen Side. Allerede i Februar 1855 erkjendte Regjeringen, at man ikke kunde gennemføre et fuldstændigt og afflutet Forsatningsværk, men maatte indskrænke sig til de meest paatrængende Punkter, og da navnlig Tilveiebringelsen af det naturlige, inderlige Forhold mellem Præsten som Sjælesørger og Menighedsllemmerne ved at betage Forholdet den Karakter af Ufrivillighed, for ikke at sige Tvang, som har fordunklet eller borttaget Betydningen om dets Betydning som et frit aandeligt Samfund af Menighedens Medlemmer med deres Sjælesørger og med hverandre, der ikke kan udmaales med geografiske Grændser. Derfor blev der forelagt Rigsdagen et Udkast til Løsning af Sognebaandet, en Foranstaltning, der ikke syntes Regjeringen at være andet end den konsekvente Gjennemførelse af det Princip, Grundloven har opstillet med Hensyn til Folkets kirkelige Retsforhold, og det naturlige Udgangspunkt for den i bemeldte Lovs § 80 bebudede Forsatning for Folkekirken. Saa længe der nemlig i Danmark var en Statskirke, hvis Princip det netop var, at Kirken saaldt sammen med Staten, maatte dette Princip, anvendt paa de mindre Forhold, med Konsekvents lede til, at ligeledes Bestemmelserne Sogn og Menighed saaldt sammen. Men ligesom Grundloven har opstillet ganske andre Grundfætninger ved at forandre Statskirken til Folkekirke og indbrømme Borgerne Religionsfrihed, saaledes maae disse forandrede Grundfætninger, anvendte paa Folkekirken indre Forhold, ogsaa med Konsekvents lede til at sætte Menighed istedetfor Sogn som det første Led i den kirkelige Organisme, og at tillægge Folkekirken Medlemmer den samme Frihed med Hensyn til Valget af den Sjæle-